

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIO ANYAL

Calonge.	2'40
Fora	3'50
Estranger	5'00
Protectors	5'00

Número solt: 20 cèntims

PERIÒDIC INDEPENDENT

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Camp del Coll, 7
 Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

INSTRUCCIO

Amb la meua pròpia signatura i sense pseudònims de cap classe va ésser inserit en el nombre darrer de LA VEU DE CALONGE el meu escrit que vaig encapçalar-lo amb el nom de «Interessantíssim», però també he de confessar-vos que çó que avui m'he proposat dir-vos ho considero tan interessantíssim com aquell.

He sigut, sóc i seré aimant de la cultura agermanada aquesta amb l'instrucció; feia constar en el meu escrit que des del meu lloc faria sempre quant podria per a aconseguir el desterrament de l'ignorància, aportant el meu gra de sorra; ja sé que aquest és i serà sempre petit, però no importa, perquè jo sé també que si pogéssim reunir-ne molts de petits, arribaríem a fer, no ja un gra de sorra, sinó quelcom de més importància; per això jo no em cansaré mai de fer crides a la gent capacitada a cooperar a aquesta tasca de desterrar la ignorància, fent que el nivell cultural del nostre Municipi de Calonge creixi de dia en dia. Calonge, com així Sant Antoni, està a punt de fer un salt de gegant per a aconseguir aquest fi; aquest salt està a prop; el pas és donat ja; falta només la concessió del Ministeri d'Instrucció Pública de la petició feta pel Consell local de Calonge junt amb el molt digne senyor Inspector d'aquesta Zona, En Josep Junquera demanant la creació de les escoles: una més per a Sant Antoni i tres d'altres per a Calonge. Sé que l'esmentat Sr. Inspector ho té instat ja, cosa que és d'esperar serà molt aviat un fet, i amb aquest,

ja tots els nens i nenes durant les hores diurnes i els joves durant les nocturnes podran tots com un sol home comparèixer a les aules escolars per a formar-se els primers i per a completar alguns coneixements els segons. Els escolars, més que a ells pròpiament, competeix als pares o encarregats dels mateixos a fer que no facin ni tant sols una campana, a l'inversa dels joves, que si bé poden influir-hi moltíssim els autors dels seus dies, d'ells pròpiament ha de sortir-ne l'afició a l'escola nocturna; deixeu-vos, joves, per un rato dia i les diversions mundanes per a pensar en sèrio en la vostra formació acudint diàriament a l'aula escolar a fi d'aprofitar aquells estudis que han de donar-vos els senyors Mestres; penseu que el saber no fa mai nosa, i que pel contrari aquest us pot ajudar a que se us obrin millor les portes de la vida; penseu sempre çó que us deia en el meu anterior escrit, que sense que posseïu el certificat d'estudis no podreu ésser mai res.

Es tanta l'importància de l'escola i de la bona ensenyança, que crec s'ha de procurar obtenir aquesta per tots els mitjans possibles, i aconseguit això, també crec que l'assistència escolar serà més assídua.

Molts i molts complements podríem posar en una escola perquè aquesta es fes simpàtica i atragués la gent escolar; la millor atracció l'exerceixen els senyors Mestres amb el seu procedir; d'ells depen en part la bona assistència, però no

tota es deu a ells; hi ha molts d'altres factors que hi ajuden. Jo vull proposar-ne un que el crec molt necessari i convenient no sols per a atraure la concurrència, si sobre tot per a lograr que els deixebles adquireixin aquest dó de ploma que tots voldríem poder obtenir. Quant donaria jo per a aconseguir-ho!, perquè sé que així posseiria més coneixements i mitjans de vida. Que n'és de maco aquell que sap fer aquells escrits literaris que entusiasmen amb la seva sola lectura. Doncs bé: jo crec que l'escola hi ha necessitat d'una impremta escolar per a desenvolupar aquesta activitat, de manera que quinzenal o mensualment surti a la llum del dia un periòdic escolar en quin deuen prendre part tots els nois i noies per a costumar-se a la bona redacció a fi de que després quan grans poguer defensar i explicar aquelles teories o criteris que puguin sustentar. Jo que he admirat algunes d'aquestes revistes infantils i que tinc al meu poder exemplars, ho crec tant interessant, que m'he dicidit a fer quant em sigui possible per arribar a aconseguir l'adquisició d'una impremta per les escoles de Calonge i a tal fi m'he fet abans amb un pressupost de çó que hauria de costar, i que és el que segueix:

L'equip tipogràfic més reduïts ha de constar de:

Una impremta escolar	
«Minerva» (Màquina i lletres)	Ptes. 475'00
Un componedor	» 16'50
Un galerí	» 3'00

Un comodín (Moble
amb caixonets per les
lletres) » 100'00
Total. » 594'50

Tot plegat ha de costar aproximadament unes 600'00 pessetes, poguent no obstant, oscilar quelcom els preus.

No sé com ha de caure aquest meu escrit entre els benivolguts lectors de LA VEU DE CALONGE, però el cert és que aquest nombre veurà la llum del dia precisament en els moments que Calonge no sentirà la misèria, almenys en apariència; sortirà en els moments precisos de disbauxes; en els moments que no es recordaran moltes persones del valor de la pesseta i que serà ràpidament gastada pels festeigs propis de les diades de la festa major. Jo que sé un xic el valor que cal donar-li, vull demanar a tots els veïns i interessats d'aquesta formosa vila de la Costa Brava, pel seu bé i per la prosperitat de la mateixa que es recordin que hi ha necessitat d'adquirir aquesta impremta pel bé dels seus fills, que és el bé seu, per mitjà d'aquestes columnes i valguent-me de la meua pobra ploma, vulguin aportar el seu gra de sorra, fent

entrega al senyor Director de LA VEU DE CALONGE o al que això sotassigna de les quantitats que puguin despendre's per aital fi.

LA VEU DE CALONGE fent-se ressó del meu escrit ha acordat obrir una subscripció per a l'adquisició d'una impremta a fi de que les escoles puguin gaudir de la mateixa; encapçalant-la amb 25 pessetes. Lectors benivolguts, coadjuveu amb això que us fareu mereixedors de l'estimació i admiració general i conquerirem a l'ensems per la nostra Calonge de la Costa Brava aquells jorns de prosperitat a que tots plegats estem obligats.

LA VEU DE CALONGE donarà compte de çó que ingressi per aquest fi, inserint els noms dels donants quan aquests ho permetin.

Molt més podria parlar-vos sobre aquests afers, però acabo per no fer-me massa pesat; solament he de dir vos per acabar, que restaré per sempre orgullós si puc lograr que aquesta idea meua pugui convertir-se en realitat, i més encara si fos possible portar-la a cap per l'inauguració de les nostres escoles graduades.

J. PLANESAS

FESTA MAJOR

La marxa inmutable del temps ha fet que transcorregués un altre període portant-nos altra vegada de ple en la nostra Festa Major.

No cal pas advertir a ningú que aquesta és arribada, que bé prou ho denota el no acostumat moviment fent remoure tots els recones de la nostra estimada vila que avui ha volgut adornar-se amb les gales de gran solemnitat.

La pobra aviram injustament víctima de la nostra crueltat i golosia, és la que més ha notat la seva arribada donant-nos la seva sang innocent per a celebrar el nostre goig. El gall superb que el dia abans desafiava amb els seus crits a l'humanitat entera ha emmudit per sempre

i l'ànec baladret que a darrera hora es capbuçava a l'aigua, escampant el terror entre els capgrossos, la llei de Talió ja té aplicada.

Nosaltres inconscients a tant dolor sols pensem en donar major sensació a nostres aficions i hem deixat les penes, encara que sigui sols per uns dies, llençant-nos de ple a la festa per cooperar a donar el màxim de lluïment al nostre estimat Calonge.

Calonge, bell recó de terra empordanesa, panorames esplendents, retallada a una banda pel blau del mar i d'altra per la muntanya, fa que s'hi respiri un aire sanítos que dona alegria de viure. Del nostre tractament franc no hi ha qui pugui

posar-hi esmenes, doncs encara guardem en nostre interior certa espiritualitat mora, que ens fa considerar com a germans a tots els que esdevenen hostes de nostra terra.

I les nostres noies... La nostra joventut femenina, no en va gosa fama d'hermosura i simpatia. Sembla que la deesa Venus hagi volgut tombar a vessar sobre aquest recó totes les seves gràcies, fent-nos sentir l'orgull de posseir tal dó i el goig de veure'ns envejats per tal motiu.

Per noies maques enlloc com a Calonge, diem nosaltres i diuen els forasters que ja abans ens han descobert el nostre tresor femení.

A tots esperem avui per deixarlos-hi compartir amb nosaltres tanta festa. Benvinguts sien els que pels seus ulls vulguin comprovar les nostres paraules, que a tots els preparem la mateixa rebuda.

A divertir-se i fins un altre any.
C.

La cançó del brollador

Jo en sé d'un brollador
que canta dia i nit
una màgica cançó
d'alegria i de neguit.
I els desmais i les palmeres
li reten els seus honors,
també guarda les primeres
paraules d'uns amors.
N'és el jardí son palau
que per ell es va vestir
per això n'és ell esclau
i en ell ha de morir.

La flor més bella i fragant
resta avui ja colltorsada
i ses fulles van dansant
al ritme de la ventada.
Ja no es sent el refilar
del pinsà i la cadarnera,
que un jorn féu deleitar
a Madona primavera.
I sols el brollador
no el pot abandonar.
La monòtona cançó
ja mai no finirà.

LLUÍS PALLÍ

Ciutat, Maig 36

En Cisco i la Pona

—Bon dia, Cisco.
 —I bon sol, Pona. Ja hem arribat a l'estiu, gràcies al que siga. Quina alegria!
 —D'on surts Cisco tan esverat?
 —Esverat? Si és l'alegria d'haver arribat a aquest temps tan esplèndid.
 —Sí, sí. Esplèndid. A punt de coure'ns a l'ast.
 —Què no t'agrada l'estiu?
 —Mira, si no fos per les mosques, mosquits i insectes de tota mena que es permeten el luxe de molestar-te sens prendre's la molèstia de demanar-te si et trobes ben disposat per a rebre'ls, els dies massa llargs que amb prou feines si et deixen un pam de fosc per descansar, la xafagor de la nit tan ben acompanyada del calor del dia; si no fos per tot això i alguna cosa més encara, l'estiu seria, no diré un paradís, però sí una cosa que s'hi semblaria.
 —Ui, uii! Que exagerada et tornes! Com és que siguis tan contrària d'aquests dies llargs, d'aquest temps de la llum, quan tota llum és poca?
 —En particular pels cecs.
 —Es que els cecs no necessiten de la llum per moltes coses.
 —Tens raó. La meua mare m'ha contat moltes vegades que al seu poble n'hi havia un que jugava el «tresillo» diàriament i coneixia les cartes tan sols de tocar-les amb els dits.
 —Tenen coses extraordinàries. La meua àvia va contar-me moltes vegades que un noi de «Cal Xamploí» trobant-se, per desgràcia seva d'aquesta manera, posava la mà sobre l'esquena d'un cavall qualsevol i tot seguit deia: «Aquest és blanc, aquest negre, aquest roig».
 —Caramba—fa la Pona—. Es interessant. I ho endevinava sempre?
 —Ca, dona. Diu que ni una soia vegada.
 —Sempre en saps de fresques.
 —I què, com estem de Festa Major?
 —De primera, noi. Però, com és

que no t'han donat les vacances aquest any en aquests dies, com l'any passat?

—No ho entendre's. Per mi que són envegetes dels qui tenen de disposar-ho.

—Envegetes? De què?

—Enterats de la nostra, dic meua felicitat d'aquells dies..

—Ja ho deies bé, nostra. Oi que els passares bé aquells dies?

—Sí, Pona. En recordar-ho tan sols, em vénen ganes de tornar-hi.

—I perquè no fer el que tantes vegades t'he proposat?

—Fa massa calor, dona. No veus que *aquests dies tan llargs amb prou feines si et deixen un pam de fosc per descansar*. Figura't si fóssim casats...

—D'excuses no t'en falten.

—Ara que parlem d'això, com van per allà aquests assumptes?

—Fugida nombre..... quants? Digues-me, per quins set claus no vols parlar mai del nostre?

—Paciència, Pona; al món amb paciència no hi ha res que no arribi.

—Però hi ha coses que arriben tard. El cas nostre no serà d'aquests? Molt em temo que sí, perquè amb l'arrencada que portes...

—No et posis sèria, dona, parlem d'altres coses. No t'escau massa la seriós. Acostumada a riure...

—Es que hem de riure sempre?

—Creu-me, Pona. A tu t'escau. Quan celebres alguna cosa a grans rialles, és quan més m'agrades.

—Doncs mira que m'esforçaré en riure.

—No, no ho facis. Li treuries tot l'encís. No hi ha res més atraient que el natural. Si t'esforcessis ja no tindria la gràcia de les coses que neixen pures. En tot és igual. Perquè les noies d'avui en dia es complauen en desfigurar-se? Es que hi guanyen alguna cosa? No, al revés. Per mi que perden. Allà a Gelonca on la mare Naturalesa hi ha posat tan bona llavor, no sé perquè d'aquesta mania de destruir la seva obra. Tindria explicació en els casos d'aquelles noies quin físic re-

querís algun retoc degut a alguna imperfecció. Però en la majoria d'elles, quan aquestes per res les necessiten...

—I la moda?

—Tens raó. La moda. Quants estralls no ha fet aquesta senyora. La moda. Al seu empar s'han tallat les formoses cabelleres que en altre temps eren cosa admirada. A l'empar de la moda, la rojor natural d'uns molsuts llavis ha desaparegut per a donar pas al llapis o bé la pintura que deixa aquells en alguns casos com sagnants. Les pinces han entrat en joc i han deixat unes pestanyes ridícules, algunes completament nues. Al seu lloc una ratlleta feta amb més o menys destresa, desfigura un rostre. Seguint per aquest camí, si el sentit comú no s'imposa, a no tardar molt, la *senyora moda* farà que tinguem de canviar el que els castellans tant anomenen *sexo bello* per altres paraules menys *bellas* però més significatives que diran *sexo ridículo*.

—Em sembla Cisco que vas a carregar-te-la avui.

—No em fa cap por. Encara que la dita aquella amb molt d'encert resa: *Dient les veritats es perden les amistats...*

—No comença a ésser tard, Cisco?

—Segons marca el sol seran uns dos quarts de dotze.

—Ja no seré a temps de fer la feina; me'n vaig corrents.

—Ep, ep! Sense les endevinalles?

—Es que no tinc temps. Tant sols t'en diré una. Una i prou. Pren nota:

*Sovint surt de Palamós
i cap a Calonge fa via,
pel camí i en una masia
els ulls fits i l'esgard joiós
té posats, i pensant com cal
segons el veinat murmura,
més encara, hi ha qui assegura
vol ingressar a la federal.*

—Escolta, aquest xicot...

—Espabila't que és tard. Adéu.

—Adéu, Pona.

X.

Passat per la Censura

Caciquejant dins la República

No deixa d'ésser un cas particularíssim el que passa en tots els centralismes.

En la premsa diària de fa alguns dies, vingué inserida una notícia per l'estil.

Els senyors Miquel Santaló, Cerezo i demés representants per l'ex-província de Girona s'han traslladat a Barcelona a l'objecte de parlar amb l'Honorable senyor President de la Generalitat D. Lluís Companys a fi de protestar del centralisme cada dia més absorbent de dita Generalitat en perjudici de les quatre ex-províncies de Catalunya.

Potser tinguin raó, els al·ludits representants, des de llur punt de vista—si bé, devem anyadir-hi per nostra part i com a comarcans de l'indicada ex-província gironina que els esmentats senyors que oficialment deuriem vetllar amb tota justesa per nostres interessos morals i materials, tenim proves de no ésser així tot i sient d'esquerra—però per el que direm, no podem considerar-los com els nostres representants perquè no són d'esquerra—o bé veuen la palla a l'ull dels demés i no obiren la viga en el seu.

Amb el Govern Lerroux-Gil Robles es nomenaren uns senyors com a representants turístics de la Costa Brava tots rics, si bé n'hi havia alguns de les poblacions de dita Costa; l'actual Generalitat de Catalunya amb l'Honorable senyor Prunés al front, ha format un Patronat nou de trinca i tinguent com a líders nostres de l'ex província de Girona als susdits senyors Santaló, Cerezo i demés, han passat a integrar dit Patronat alguns senyors de Girona junt amb altres que a casa seva els coneixen i que de la Costa Brava en guarden el record dels 15 dies o un mes que hi passen cada any en la temporada de calor.

Fem l'excepció del senyor Enseña—quí a expenses seves te edificada una Ciutat Jardí com és S'Agaró, i que ens mereix tots els respectes.

¡Qui més dret i aprecí pot tenir

sobre la Costa Brava, que els propis Municipis de llurs poblacions que la respiren i la viuen tot l'any!

Sols elles per mitjà de Representants directes són les que hi tenen tot el dret.

Si fins la data no feren els susdits

quant devien, culpa seva no fou, sinó dels Governos que ho impediren enlloc d'estimular-ho.

No cal fer nomenaments de representants indirectes i que no siguin propis del país, perquè fent-ho d'aquest modo no és ésser ni demòcrata ni justicier.

Veurem en què pararan llurs obres.

FA DOS ANYS

Gran jornada és avui per aquesta redacció.

Fa dos anys cabals que sortia a llum el primer número d'aquest periòdic; la gent estranyada es preguntava què era allò i es donava a sí mateixa la resposta de què allò era com un arbre sense arrels que havia de corcar-se totseguit. Sabeu el resultat d'aquell menyspreu? doncs foren unes campanyes econòmicament desastroses pels números que seguiren al primer, prou de sí mateix, per desanimar-nos a tots i a qualsevol que s'hagués trobat en cas igual.

Però ja va haver-hi qui des del primer moment considerant l'obra digne que havíem començat, i no deixaren de portar-nos la seva ajuda, encara que insuficient, tan lloable que no podem mai oblidar-la, ja que va donar nos alè per seguir endavant a provar el nostre complet fracàs o la nostra victòria.

El resultat no cal enumerar-lo; a ésser el primer, no tindrieu pas a mans aquestes fulles les quals faria temps dormirien el somni dels justos. Si encara veuen la llum ho deuen a nostra tenacitat, oposant a tots els contratemps la nostra fermesa i posant en la seva marxa tot el cor, i quan a una cosa s'hi posa el cor aquesta esdevé invencible.

Però si bé cantem victòria, no ens adormim en els llorers; no donem la nostra tasca per acabada sinó que seguirem sempre avant i amb desitjos de millorament, amb més ardidesa que mai, sentint nos ara en-

coratjats pels mateixos que en altre temps mostraven indiferència.

A tots devem donar les gràcies: als calongins residents aquí i als desplaçats en altres punts que s'han interessat per aquesta publicació, però en particular als que no éssent-ho ens han portat també la seva ajuda.

Salut a tots els desitgem en el segon aniversari.

C.

Festa Major

Heus ací dues paraules que ho diuen tot. Festa Major d'un poble. El seu sol nom ja ens fa entendre que és la festa més gran que celebra un poble.

Si voleu vosaltres, el calendari indicarà totes les festes que volgheu dies d'alegria màxima; no obstant el poble ho guarda tot per la festa Major.

Les festes del calendari i les festes que hom anomena oficials totes representen la commemoració d'un fet o altre: l'Ascensió de la Verge, el martiri de Sant Pere, o bé la pèrdua de les llibertats de Catalunya, l'onze de setembre, etc.

No deixen tampoc aquestes festes Majors de tenir un origen cristià provinent d'aquells temps en què tot es posava sota la protecció d'un Sant. Cada gremi, el seu patró; a

cada cim de muntanya, la seva ermita; a cada casa, el seu Sant a la façana; cada barca, la seva Santa protectora.

Igualment el poble, per algun fet de caràcter extraordinari i per haver-los alliberat Ell per l'intercessió d'algun Sant, o fet semblant, l'escullien Patró o protector. El dia de la seva festa o aniversari es celebrava festa grossa.

Avui dia poca gent hi ha que s'en recordi. S'ha seguit la tradició o s'ha canviat més endavant la data. Els festeigs tampoc són els mateixos, perdent-se poc a poc l'elevat caràcter cristià i moltes festes majors conserven el nom del seu Patró, Sant o Patrona d'aquella diada.

XIU-XERIU

Visió de festa

Per ser la festa animada,
Deu haver-hi joventud,
Que no sent fred ni tronada,
Ni té la cara arrugada,
Ni coneix el món astut.

El que no té gaires anys
No sap que són desenganys
Ni perd galons ni fortunes:
Se menja el pa i les engrunes
I ho parteix amb els companys.

Per xò avui després de missa
Per tot hi ha bellugadissa,
Goig, rialles, saltirons;
Tothom empeny, corre i frissa
I per riure tots som bons.

Ja a la plaça les sardanes
Exploten com les magranes
I alegren tot el veïnat,
Embaumant de flors ufanes
Aquell garbull i mercat.

El vell es torna petit,
El trist es presenta alegre,
Tothom recobra dalit
Quan a la sardana unit
Es perd tota pena negra.

Quan la vila tota riu
Escampa a dolls l'alegria
Tot mostrant l'amor més viu.
Tot foraster que ho veu diu:
—Deu ésser gran festa aquest dia.

TOEP

Impressions d'un espectador

Ha passat un mes des de l'últim nombre de «La Veu de Calonge». Dues sessions ordinàries tocarien haver-se celebrat, però aquesta vegada ha fallat el tret, i així tenim que una, una, una, . . . , que no sé tant sols quantes n'hi han hagudes; ha sigut aquest mes, per lo vist, un cas excepcional, de molta tasca, i no sabem si dir-ne profitosa o què.

—Què ha passat?, es preguntaran els nostres simpàtics lectors. I jo, no ho puc contestar, perquè no ho sé. He estat temptat d'anar a intervenir, al nostre Batlle o Secretari per a indagar-ho, però . . . però m'han fet massa respecte i no m'he atrevit. Diuen que la curiositat és un defecte; ho crec així, no obstant si m'hagués deixat portar per la mateixa, pot ésser ara podria dir ço que ha passat, però, carat!, he volgut demostrar que s'equivoquen al donar-me el nom del «Curiós», i així és, que també sé quedar-me molt tranquil·let a la taula del cafè a fer la meva acostumada partida i jo crec verament que seria molt millor procedir sempre així, perquè quant menys m'estalviaria algun *chascari-lló* com el que vaig empassar-me el primer del corrent juliol; vaig fer l'ós, l'ànec i l'oca i tot volguent fer el curiós. . . Fins a les deu de la vetlla aguantant paciència per a veure si es feia sessió; sort que feia fresca i no s'hi estava del tot malament. Va faltar-hi la minoria i dos altres consellers de Calonge; mancava nombre; es veu que hi ha conseller que es troba fatigat de tanta sessió i vol reposar: és natural vulguin prendre's vacances, però seria bó que les anunciessin per endavant.

No he volgut ésser ni més ni menys que els anteriors mesos: a dues primeres sessions vaig concórrer. La del 9 de juny i la del 17 del mateix mes. La primera extraordinària, però de poca monta; solament d'un assumpte faré petita menció: S'acordà, si mal no vaig entendre l'arranjament de les vies públiques de Calonge i de Sant Antoni, obrint una llista d'obres sense

feina amb càrrec al donatiu de l'admirada artista del cinema Na Edit Madeleine Carroll.

Ans la meua mirada escrutadora d'espectador vaig experimentar la cara de satisfacció que posaven els menesterosos al pensar que mercès a aquest rasgo, podrien fruit d'uns jornals que portarien un xic d'alivi a les seves llars.

Ja s'ha acabat la sessió, però el Batlle invita als presents a quedar-se al Saló, perquè té ganes de fer experimentar certes emocions als espectadors; així és, diu que Sant Antoni està a punt de disgregar-se o de segregarse, (que crec vol dir el mateix) de Calonge, i per creure-ho una arbitrariedad, explica que una comissió va traslladar-se a Barcelona i com a resultat de dit trasllat s'ha redactat un llarg informe, quin demana al nostre Secretari en vulgui donar lectura, cosa que fa tot amatent. A mesura que va avançant en aquest afer, el públic va entusiasmant-se; es trova fort, però ajustat a la realitat; amb quin silenci és escoltat el Secretari fins al final. Ni una paraula ha escapat al públic, qui demostra amb la seva cara, l'entusiasme produït, però demostra també a criteri d'aquest espectador curiós, que, el poble no està ni estarà mai disposat a deixar-se burlar la Llei que l'empara. Sembla disposat a reproduir, si és necessari, les gestes glorioses de quan se'ls volia arrebatat les escoles que avui es troben tan avançades. És bona aquesta impressió? El poble ho dirà.

La segona sessió presenciada per mi, també té certa importància. Era al capvespre del 17 i cap a sessió falta gent. Hi ha en els bancs del públic, força animació. Els sillons consistorials, plens els de les majories i buits els de la minoria. Comença la sessió que no dic l'hora perquè ningú no la sapiga; tothom que calculi la que cregui. Sessió d'importància; varis assumptes que es mereixerien comentar-ne la impressió treta de cada un, però expo-

sarem lo més de relleu i que cada lector es faci el comentari, en tregui la impressió que cregui més ajustada a les seves conveniències. Concretament ens enterem de que ja s'han escullit per la construcció d'escoles a Sant Antoni, els terrenys necessaris a instàncies de les Autoritats superiors i que els mateixos s'han declarat d'utilitat pública.

Per unes modificacions en les obres, projectades de les escoles d'aquesta vila, amb l'informe de l'Arquitecte responsable (corresponsable, ens deia un Conseller gestor al pronunciar tal paraula).

Deixar cessant al Sereno nou, Sr. Mercader i reintegrar als seus càrrecs d'interins als funcionaris Srs. Ferrer, Castelló, Descaire i Xifró.

Ja veieu, lectors amics, que sobre acords del 17 n'hi hauria per a fer comentaris suculents i per exposar-ne bones impressions, però aquestes que les treguin els aficionats als geogràfics.

B.

Els pous de glaç

Antigament, i sens ésser molt antic també, el glaç de l'hivern en algunes contrades de Catalunya era emmagatzemat convenientment per a guardar-lo per l'estiu i ésser usat com a refrigerant.

El lloc on se guardava era nomenat «pou del glaç». Generalment consistia en una edificació de quatre parets coberta amb una volta i sens altra obertura que la porta, que era tapiada de la millor manera possible, un cop ple de glaç. El glaç que s'emprava, era el natural, o sia, l'aigua glaçada d'aquells voltants, en plaques o llenques el més netes possible. D'aquesta forma, no tenint comunicació amb l'aire exterior, el glaç era conservat alguns mesos fins a l'estiu.

Per altra part, ja es procurava cercar un lloc frescal i a certa profunditat, quant menys la meitat sota terra. També era utilitzada alguna cova en terrenys que n'hi hagués.

En aquesta contrada, si bé ho miréssim, atmbé en trobaríem algun Vegi's sinó.

Tenim entès que n'hi ha un a la Vall dels Molins prop de can Riera de Romanyà.

N'hi ha un altre a can Cals de Fitor, davant la casa i tocant a la riera. Per cert, que quan el vàrem veure, no sabíem res del pou de glaç, i ens semblà impossible que allò fos un molí, perquè no hi havia lloc ni senyals de la bassa.

Després, més enterats, havem convingut que era un pou de glaç que devia utilitzar-lo el Monestir de Sant Miquel de Cruïlles, tota vegada que a can Cals n'era possessió des del segle XII o XIII segons escriptures que havem llegit.

N'havem vist un altre, aquest força més modern en apariència, a St. Pol de La Bisbal, vora un font d'aigua ferroginosa.

I és molt natural que n'hi hagués,

no sols a Catalunya sinó a totes les parts del món si es té en compte que el glaç artificial que ara obtenim a qualsevol hora, no deu pas fer un segle que s'ha descobert, o quant menys, que la fabricació s'ha generalitzat.

Per altra part, havem vist porrons força antics, que a un costat hi tenien un dipòsit del mateix vidre en forma de bossa que entra a dins, la qual servia per a omplir-lo de gel a fi de tenir el vi fresc, i el gel que aleshores s'utilitzava, no era pas encara artificial, sinó natural.

Segons documents del 1642 i següents, que tenim a la vista, a Palamós s'arrendava, així com altres arbitris, el «dret de la neu» o sia, de vendre glaç. L'arrendador venia obligat a estar-ne proveït des de 1 de Maig a 29 de Setembre, i no podia vendre'l a més preu de 4 diners la lliura.

Extracte d'acords de l'Ajuntament

Sessió Extraordinària del 9 de Juny: S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior. Procedir a l'arranjament i neteja de les vies públiques en els cascs urbans de Calonge i Sant Antoni per mitjà del donatiu de la senyora Astley. No donar entrada a la Caixa Municipal de l'esmentat donatiu.—Establir el diumenge com a dia únic setmanal per la venda ambulat en aquesta vila, quan per aquesta sigui necessari fer parada.—Atorgar permís a la Companyia Energia Elèctrica de Catalunya per la col·locació de vuit pals de fusta pel subministrament de llum i força a l'escorxador Municipal, en el camí veïnal.—Obrir concurs entre els dedicats a treballs d'electricista d'aquest Municipi per l'instal·lació en l'escorxador Municipal d'un motor i de l'instal·lació necessària.—Resoldre favorablement l'expedient de pròrroga del minyó Josep Domènec.

Sessió Ordinària del 17 de Juny.

S'acordà: Aprovar l'acta anterior.—Restar assabentats de la corresponència.—Contestar a l'Ajuntament de Palafrugell.—Restar enterats de les bases de treball entre la casa Conrad Vilar i els seus obrers.—Procedir a l'adquisició del terreny per edificis escolars a Sant Antoni en virtut d'ofici de l'Arquitecte Oficial, declarant el terreny d'utilitat pública.—Accedir petició al Contractista d'obres escolars de posar finestres de fusta, si bé rebaixant del total del contracte 1950 pessetes.—Replenar de formigó tots els revoltons de les classes i demés dependències del pis, donant ordre al contractista perquè ho faci pel preu de 658 pessetes.—Autoritzar a l'Arquitecte perquè en nom d'aquest Ajuntament escolleixi el mosaic.—Enclavar el banc del senyor Masifern al fons de la Plaça de la Concòrdia.—Portar a cap el registre de treballadors agrícoles.—Deixar fora del càrrec de vigilant nocturn al senyor Mercader i rein-

tegrar interinament als senyors Ferrer, Descaire, Castelló i Xifró en virtut de la llei del Parlament Català.—Que la Comissió dictamini les condicions i requisits que cregui necessaris per a proveir en propietat els càrrecs Municipals.—Restar enterats de què el senyor Muni ha cobrat tot el capital de la Caixa Postal de Palamós, de quin n'ha fet entrega al senyor Dipositari d'aquest Ajuntament.—Passar a la Comissió de Finances si és possible treure els drets d'escorxador i Veterinari en el sacrifici de tocinos en domicilis particulars.

Sessió extraordinària del 27 de Juny. S'acordà: Aprovar l'acta anterior.—Destituir al senyor Anicet Valmaña Sardó del càrrec d'Oficial de la Secretaria de l'Ajuntament en virtut de les faltes greus que s'han deduït de l'expedient tramitat contra ell, si bé advertint-lo que contra el meritat acord pot interposar el corresponent recurs contenciós, previ el de reposició.

Sessió Ordinària de segona convocatòria del 3 de Juliol. S'acordà: Aprovar l'acta anterior.—Atorgar al senyor Josep Castelló pel preu de 1052'45 pessetes per l'instal·lació en l'Escorxador del motor i llum, previ concurs, amb la condició que la meritada instal·lació ha de reunir totes les bones condicions.—Demandar al Ministeri d'Instrucció Pública rellevi els Municipis de l'obligació de facilitar cases o subvencions per les mateixes als senyors Mestres.—Deixar pendent de resolució l'aprovació dels plànols sobre Escoles de Sant Antoni i Cases per Mestres en el mateix Barri, a fi de donar temps a la resolució d'algunes qüestions prèvies.—Establir com a hores d'oficina de 9 a 13 i de 14 i mitja a 16 i mitja del dia i pel públic solament de 11 a 13 —Posar les il·luminacions extraordinàries, regar els carrers i places i demés, acostumat en els dies de Festa Major.—Invitar a la senyora Astley i marit de la mateixa, per la Festa.—Restar enterats del recurs dels Funcionaris Interins i passar-lo a la Comissió de Governació perquè emeti dictamen.—Restar enterats i del tot conformes amb la carta redactada per la Presidència per adreçar la als Diputats de la Circumscripció de Girona.

RESSONS

Van avançant amb gran rapidesa les obres dels nous grups escolars que ja quasi pot donar-se per segura la seva inauguració a l'obrir el nou curs escolar al Setembre vinent.

Pel mateix dia se celebrarà la inauguració del banc de pedra, regalat a Calonge pel Sr. Masifern, el qual estarà emplaçat al fons de la nostra Plaça de la Concòrdia.

En la darrera sessió d'Ajuntament es donà compte de cert document, quin serà enviat als diputats del Parlament Català i particularment als de la circumscripció de Girona.

Aquest fa referència de tot el curs de la campanya segregacionista, portat per part dels veïns del barri de Sant Antoni, a fi de què tots ells puguin compenetrar-se de la veritat del cas.

L'Ajuntament ha acordat obrir concurs per proveir en propietat els càrrecs de funcionaris municipals actualment interins, qual concurs entrarà en vigència durant els 15 dies següents a l'aparició del mateix en el Butlletí oficial de la Generalitat.

La Festa Major d'enguany promet ésser força animada.

A la Plaça de la República, tarda i nit, se'ns prepara un gran repertori de sardanes.

El «Casino» té emplaçat un vistós envalat, en quin van a celebrar-s'hi els concerts i el ball de nit per «La Selvatana» i demés atraccions a càrrec de les agraciades cançonetistes Enriqueta d'Arce i Lola Raga.

Sols falta que el temps se'ns mostri propici.

El dilluns passat, a les onze del matí, fou visible des de Calonge el dirigible alemany volant sobre el mar, camí de la seva base.

El seu pas fou presenciât per molta gent.

Ens diuen que l'estrella de cine Lady Astley, estatjada actualment al nord d'Amèrica, va a retornar aquesta setmana en avió vers la Costa Brava i en son estatge de Roques Planes.

Si així és, esperem que tal com va prometre ens farà una visita en aquests dies de festa.

Fent-nos ressó d'uns certs treballs aparescuts darrerament al diari «La Vanguardia», referent a unes visites fetes a Sant Antoni de Mar, hem cursat el següent telegrama:

Sr. Corresponsal «Vanguardia»
Girona

Redacció «Veu Calonge» avergonyida no saber on para Sant Antoni Mar, li prega vulgui enviar-nos mapa o geografia on consti dita població.

La Comissió pro Rua Carnaval 1936, ens prega volguem assabentar als veïns d'aquesta vila que han estat entregades a la Junta de Protecció de Menors d'aquesta 36'15 pessetes, quin import fou recaptat durant el recorregut de dita Rua.

Estat demogràfic de la població durant el mes de Maig

Naixements :

Martí Pla Rovira, fill de Narcís i Montserrat—M.º del Roser Juanola Garcia, filla de Joan i Lluïsa.

Matrimonis :

Joan Marull Plaja amb Lluïsa Pallí Sureda — Guillem Gispert Ferrán amb Maria Pou Vidal.

Defuncions :

Maria Molla Clara, de 86 anys—
Maria Sebríà Solá, de 60 anys.

**BRONQUITIS
PULMONS
LARINGE**

Els tindreu sempre
forts i sans prenent

**Pastilles
Juanola**

De plantes balsàmiques
No contenen narcòtic
Són inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venta en totes les farmàcies

M. Morlius

METGE

Puigcerver, núm. 7 CALONGE

VISITES: DE 2 a 4

ELS DIJOUS, DE 6 a 7

Banco Urquijo Catalán

DOMICILIO SOCIAL: PELAYO, 42 = BARCELONA

Apartado 845 = Teléfono 16460

Dirección telegráfica y telefónica: CATURQUIJO. Almacenes en 1.ª Barceloneta

Operaciones bancarias de todas clases

AGENCIAS Y DELEGACIONES: Bañolas, La Bisbal, Calella,
Gerona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols,
Sitges, Torelló, Vich y Vilanova y Geltrú.

CORRESPONSAL DEL BANCO DE ESPAÑA en Arenys de
Mar, Bañolas, La Bisbal, Mataró y Vilanova y Geltrú.

Hotel Ibérica del Padre

(Situat a pocs metres de la Rambla)

**Confort modern
Cuina selecta i
tracte familiar**

Preus de pensió de 9 a 11 ptes.

G. Nou de la Rambla 13 Tel. 18961

BARCELONA

H. Vilaseca de Casademont

Merceria i Novetats

P. República

CALONGE